

2. at Sommerhalvaarets Regnmængde har varieret fra 222.º til 562.⁴ Millimeter (fra 40 pCt. under til 52 pCt. over Middelfregnmængden, 369.⁹ Millimeter), og
3. at de tre egentlige Sommermaaneders (Juni—August) Regnmængde har varieret fra 107.⁴ til 365.² Millimeter (fra 46¹/₂ pCt. under til 82 pCt. over Middelfregnmængden, 201.º Millimeter), og altsaa i de fugtigste Somre har været over 3 Gange saa stor som i de tørreste, og da Tilstrømningen til Fjorden fra Oplandet er afhængig af den paa Oplandet faldende Regnmængde, vil altsaa den af en kortere Tids Observationer udregnede Vandstandshøjde for Fjorden kunne afvige betydeligt fra den, der tør betragtes som svarende til de normale Tilstande, og særlig vil den for Landbruget omkring Fjorden vigtigste Tid, Juni—August, i hvilken det derfor er af største Vigtighed at have paalidelige Resultater af Undersøgelserne, forholdsvis frembyde de største Variationer.

Betragtes dernæst de tre Aar 1879, 1884 og 1885 — altsaa de tre Aar, i hvilke de foregaaende og de nu afsluttede Undersøgelser ere anstillede — viser det sig, at medens de alle tre i den 1ste Liste opføres som normale (Gruppe III), slaar 1879, saavel i 2den som i 3dje Liste, som et meget fugtigt Aar, medens 1884 og 1885 i disse to Listes staa som tilbørlig tørre Aar. Vandstandsagttagelserne fra 1879, der ere anstillede i Tiden Juni—August, maatte altsaa forventes at give et for højt Resultat, og de fra 1884 og 1885, i hvilke to Aar vedholdende østlige Vinde med lazt Hav lettede Fjordvands Udløb til Havet, maa antages at have givet et for lavt Resultat af Fjordens Middelfommer-Vandstand. Som Følge deraf kunde Sommervandstanden ikke bestemmes efter Undersøgelserne i 1879, men Kammerraad Reimers maatte indskrænke sig til et Søn, tilbørlig støttet paa Sagttagelser i andre Retninger, navnlig af den Højde, i hvilken Græs væksten paa de omkring Fjorden liggende Torde begynder; denne Højde, der af ham angives som 1.⁴⁵ Fod over det ved Generalstabens Maalinger i denne Egn benyttede Nulpunkt, har dog muligvis været paavirket af det fugtige Sommervejr, da den ifølge Undersøgelserne i Aarene 1884 og 1885 ansettes noget lavere, nemlig til 1 ¹/₂ Fod over det samme Nulpunkt.

Af Beretningen fremgaar, at Middelfommervandstanden i Fjorden beregnet efter de i 1884 og 1885 anstillede Undersøgelser har været ca. 0.⁷⁶ Fod over Generalstabens Nulpunkt. Denne Højde maa imidlertid efter det foregaaende anses som lavere end den gennemsnitlige Højde, ved Sommertid, der formenes at kunne anslaaes til omtrent 1.¹ ¹/₂ Fod over det nævnte Nulpunkt og hen imod 1 Fod over Havets Middelfvandstand. Forskellen imellem Fjordens og Havets Middelfvandstand er betinget af Nymindestømmens Længde, saaledes at Fjordens Vandspejl stiger efterhaanden som Nymindestrom ved Udløbet Vandring imod Syd bliver længere. Naar derfor i Beretningens 2det Afsnit Vandringen af Nymindestømmens Udløb i Havet omtales, og det blandt andet udtales, at der ingen Grund er til at antage, at Vandringen i Fremtiden skulde blive mindre, skal jeg kun tilføje, at der ikke deraf tør sluttes, at Gabet vilde kunne vedblive at vandre imod Syd indtil en hvilken som helst Afstand fra Fjorden, og at Nymindestrom altsaa vilde kunne vedblive at tiltage i Længde. Hvor langt Vandringen kan strække sig, kan ikke angives, men da Fjordens Vandspejl hæves, samtidig med at Udløbet flyttes imod Syd, vil Udstøget til, at Fjordvandet gennembryder Tangen og danner sig et nyt, nordligere Udløb, tiltage under Gabet Vandring imod Syd, indtil Gennembruddet endelig finder Sted; da vil Fjordens Vandspejl synke til den til de nye Forhold svarende Højde, det gamle Løb fandt til, det nye vandre mod Syd, Fjordvandet som Følge deraf stige, indtil der atter sker et Gennembrud, og saaledes vil det sandsynligvis vedblive at gaa i Fremtiden, hvis Udløbet overlades til sig selv. Kun naar Udløbet ved passende Foranstaltninger hindres i at vandre imod Syd, vil der kunne opnaas den for samtlige omboende ønskelige Fæstehed i Forholdene. Forinden der skrives til saadanne Foranstaltninger, maa det imidlertid nøje overvejes, af hvilken Art den nye Forbindelse imellem Fjorden og Havet bør være, og paa hvilken Plads Udløbet bør henlægges, for at de førnævnte, til Foranstaltningernes Gennemførelse knyttede Interesser, bedst kunne fremmes.

Et saadant Udløb kan enten være aabent eller forsynet med Sluser, der da enten kunne bygges som Stiksfartsfluser eller som Afvandingssluser; men da Stiksfartsfluser ikke kunne anvendes ved Bøstehavet, uden at de beskyttes af et foran liggende Havneanlæg, som vilde blive meget kostbart, vil der her kun kunne være Tale om Anvendelsen af Afvandingssluser. Den heldigste Plads for et Anlæg af denne Art vil være ud for Fjordens dybe nordre Del, og Undersøgelser vedrørende et saadant ere gennemførte for det med Gennemstæring III betegnede Sted ved „Hvide Sande“. Beslutningen ved et saadant Anlæg vil ifølge Overslaget andrage lidt over 2 Millioner (2,030,000) Kroner, og under de for Beregningerne opstillede Forudsætninger vil der derved opnaas en Sænk-